

og den anden side, og vi er enige i, at de kan sammenfattes i overskrifter om, at man mindsker den offentlige styring og kontrol, og at man forenkler og mindsker skifteretternes arbejde. Det er sandsynligvis også derfor, der er så stor opbakning om de ændringer, der er foreslået.

Det, jeg fæstede mig lidt ved, da jeg læste tingene igennem, var specielt spørgsmålet om afgiftssystemet. Det er svært at overskue, når man går forslaget igennem, om de takster, som foreslås, reelt modsvarer de faktiske omkostninger. I det omfang de gør det, er det selvfølgelig noget, der har vores opbakning; men det er kendetegnende for en socialdemokratisk ledet regering, at hver gang, den foreslår ændringer, giver de stort set altid et ekstra provenu til statskassen, og det er ikke altid sikkert, at man blot laver gebyrer, der svarer til de faktiske omkostninger.

Men det er noget, vi vil prøve at forfølge lidt under udvalgsarbejdet, og i det omfang gebyrerne modsvarer de faktiske omkostninger, kan vi også støtte den del af lovkomplekset.

#### **Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Jeg vil gerne sige endda mange tak for en meget fin modtagelse af dette lovkompleks. Det er et udtryk for, at vi gerne vil prøve at klare de ting på en mere enkel og hurtigere måde for borgerne, og det har været en af ledetrådene i forslagen.

Man kan måske være lidt bedrøvet over, at gode, gamle begreber som at vedgå arv og gæld ikke længere har samme værd som tidligere; men jeg mener alligevel, det er rigtigt, når der lægges op til, at en arving aldrig bør hæfte for et større beløb end det, der er i boet. Det er en følge af, at der indføres den særlige tilbagetrædelsesregel, hvis det mod forventning skulle vise sig, at boet er insolvent. Kreditorerne skal altså ikke i disse situationer kunne drage økonomisk nytte af et dødsfald, som jeg tror fru Gitte Seeberg udtrykte det.

Samtidig indrettes systemet imidlertid således, at også kreditorernes retsstilling generelt forbedres i forhold til i dag. Det hænger sammen med, at der hurtigst muligt skal tilvejebringes en fuldstændig oversigt over boets forhold, herunder en opgørelse over værdierne og gælden i boet. Også den oversigt vil komme hurtigere frem nu.

På baggrund af debatten skal jeg ikke komme med mange yderligere bemærkninger, men jeg vil dog gerne sige til hr. Erling Christensen, at jeg er meget parat til at få arrangeret en teknisk

gennemgang af både lovforslagene og alle de høringssvar, der måtte være, og andre spørgsmål. Hvis man er interesseret i det i udvalget, får vi det arrangeret så hurtigt som muligt.

Til hr. Erling Oxdam vil jeg gerne sige, at jeg håber, vi kan fastholde en bred enighed om lovforslagene. Jeg ser meget gerne, at vi kunne nå frem til en situation, hvor vi kan vedtage dem i enighed her i Folketinget. Jeg synes i øvrigt også ligesom hr. Erling Oxdam, det er vigtigt, at det er skifteretten, der møder arvingerne første gang efter dødsfaldet, så man ligesom får en nøgtern og upartisk redegørelse for, hvilken situation man står i.

Til fru Gitte Seeberg vil jeg sige, at det er rigtigt, at man ved testamente kan indsætte en person, man har tillid til, til at ordne forholdene efter døden, også selv om denne person ikke er advokat. Jeg kan sige til fru Anne Baastrup, at jeg gerne vil regne nogle eksempler igennem eller se på nogle eksempler og prøve at belyse sagen på den måde.

Hr. Søren Søndergaard var inde på betalingen. Jeg vil sige, at forslagene giver ganske vist staten en ekstra indtægt, men de giver ikke staten dækning for de udgifter, staten har ved at administrere systemet. Staten får altså en mindre dårlig forretning ud af det, end den har haft tidligere, men det er stadig væk sådan, at der vil være udgifter for det offentlige forbundet med det her.

Tak for modtagelsen af forslagene!

(Kort bemærkning).

#### **Erling Oxdam (V):**

Jeg lagde mærke til, at fru Gitte Seeberg omtalte, at der ikke var automatisk præklusion af skatter og afgifter med i lovforslagets § 83, nr. 4. Ifølge det punkt prækluderes krav på skatter og afgifter ikke i det omfang, det er bestemt i anden lovgivning.

Den eneste, der støttede den bestemmelse, var SF's ordfører, fru Anne Baastrup, og ministeren omtalte den ikke. Jeg synes, det er lidt kedeligt, at der står noget sådant, for hvorfor skal staten have et fortrin frem for erhvervslivet her? Hvorfor kan man ikke lige så godt læse i Statstidende, hvornår staten bør anmelde sine krav?

Det bør være således, at når en person er afgået ved døden, så bliver regnebrættet gjort op, og så skal der ikke mere kunne komme nogen og forlange penge, når det hele er overstået. Men her er det altså ikke omfattet af de